

ΜΕΛΑΘΡΟΝ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ-ΙΟΥΛΙΑΣ ΜΠΙΛΛΗ

ΙΔΡΥΜΑ ΕΘΝΙΚΟΥ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΥ
ΜΟΥΣΩΝ 37, ΑΝΩ ΠΟΛΗ, 54634 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ - ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ - ΕΛΛΑΣ
inrabilieion@gmail.com +30 2310 278 602, +30 6977 333 718 billeion.wordpress.com

Ψήφισμα

Ιδρυματος Εθνικού και Θρησκευτικού Προβληματισμού
(Ι.Ε.Θ.Π.) «Μέλαθρον Αναστασίου-Ιουλίας Μπίλλη»

Θέμα: «Οι βεβηλώσεις Ιερών Τόπων και Βιβλίων στην Τουρκία και στην Ευρώπη»

1. Εισαγωγικές κρίσεις-πληροφορίες

1α. Αφορούν στις «προσβολές» και «βεβηλώσεις» των τελευταίων χρόνων (2020-2023): κατά της Αγίας Σοφίας Κωνσταντινουπόλεως (24 Ιουλίου 2020)· κατά της Παναγίας Σουμελά του Πόντου (Φεβρ. 2022)· κατά του ιστορικού Ιερού Ναού Αγίου Βουκόλου Σμύρνης (7 Ιουλίου 2023)· κατά του Ιερού Βιβλίου του Κορανίου στην Σουηδία και Δανία (2022-2023)· και κατά του βανδαλισμού του μουσουλμανικού νεκροταφείου στο Πολύανθο Ροδόπης.

1β. Το Ψήφισμα αποφασίζεται ομοφώνως, στις 24 Ιουλίου 2023, συμβολικά, στο υπ' αριθμ. Έκτακτο Διοικητικό Συμβούλιο 167/24-7-2023 του Ι.Ε.Θ.Π. στην έδρα του (οδ. Μουσών 37, Άνω Πόλη Θεσσ/νίκης, Τ.Κ. 54634) και στο Τακτικό, υπ' αριθμ. 168/21-10-2023, Διοικητικό Συμβούλιο (Λητή Λαγκαδά), στο Επισκοπείο της Ιεράς Μητροπόλεως Λαγκαδά, Λητής και Ρεντίνης, υπό την Προεδρεία του Επιτίμου Προέδρου Ι.Ε.Θ.Π., Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ. Πλάτωνος.

1γ. Στις **24 Ιουλίου 2023**, έρχονται στην ιστορική, γεωπολιτική και γεωθρησκευτική μνήμη τα 100 χρόνια από της υπογραφής της «**Διεθνούς Συνθήκης Ειρήνης μετά της Τουρκίας εν Λωζάννη, τη 24η Ιουλίου 1923**».

1δ. Κατά την Συνθήκη αυτή, υποδειγματικά, κατοχυρώνονται τα θρησκευτικά – πολιτικά Δίκαια των Θρησκευτικών - Εθνικών Μειονοτήτων εντός της νέας, της Συνθήκης της Λωζάννης, Τουρκίας και εκτός αυτής στα

γειτονικά Κράτη, όπως στην Ελλάδα και, ευρύτερα, εντός της Ευρωπαϊκής Ενώσεως.

2. Υπενθυμίσεις βασικές, ουσίας, της Συνθήκης της Λωζάννης για το 2023, το σήμερα

2α. Αφορούν, ειδικότερα, στα Άρθρα 27 και 30, σε συνδυασμό με τα εξειδικευμένα Άρθρα 14, 15 και 45, της Συνθήκης αυτής.

2β. Άρθρο 27. Επιλέξει: «**Ουδεμία** πολιτική, νομοθετική, ή διοικητική εξουσία ή δικαιοδοσία θέλει ασκηθή, **δι’ οιονδήποτε λόγον**, υπό της **Κυβερνήσεως ή των Αρχών της Τουρκίας εκτός του τουρκικού εδάφους** επί των υπηκόων εδάφους, διατελούντος υπό την κυριαρχίαν ή το προτεκτοράτον των λοιπών Δυναμειών, των υπογραψασών την παρούσαν Συνθήκην και επί των **υπηκόων εδάφους αποσπασθέντος της Τουρκίας**. Εννοείται ότι η πνευματική δικαιοδοσία των Θρησκευτικών μουσουλμανικών Αρχών δεν θέλει ποσώς θιγή».

2γ. Άρθρον 30. Επιλέξει: «**Οι Τούρκοι υπήκοοι**, οι εγκατεστημένοι εις τα εδάφη, άτινα, δυνάμει των διατάξεων της παρούσης Συνθήκης, αποσπώνται της Τουρκίας, **καθίστανται αυτοδικαίως και κατά τους όρους της εγχωρίου νομοθεσίας υπήκοοι του Κράτους εις ο τα εδάφη μεταβιβάζονται**».

2δ. Άρα, τα δύο ανωτέρω Άρθρα αφορούν άμεσα και τελεσίδικα και στην Μουσουλμανική Μειονότητα της Ελλάδος στην Θράκη, ειδικότερα. Ένεκα των ανωτέρω, «η Τουρκία δηλοί ότι **παραιτείται παντός τίτλου και δικαιώματος πάσης φύσεως** επί των εδαφών, η εν σχέσει προς τα εδάφη, άτινα κείνται πέραν των προβλεπομένων υπό της παρούσης Συνθήκης ορίων, ως και επί των νήσων, εκτός εκείνων ων η κυριαρχία έχει αναγνωρισθή αυτή διά της παρούσης Συνθήκης» (Άρθρο 16), όπως ορίζει το Άρθρο 12: «**Αι νήσοι, αι κείμεναι εις μικροτέραν απόστασιν των τριών μιλίων της ασιατικής ακτής**, παραμένουσιν υπό την τουρκικήν κυριαρχίαν».

2ε. Τα Άρθρα 27 και 30 επιβεβαιώνονται από το Άρθρο 45. Αυτό, ειδικά, προνοεί για την «προστασίαν των Μουσουλμανικών Μειονοτήτων» της Ελλάδος επιλέξει: «Τα αναγνωρισθέντα δια των διατάξεων του παρόντος Τμήματος δικαιώματα εις **τας εν Τουρκία μη μουσουλμανικάς μειονότητας**, αναγνωρίζονται επίσης υπό της Ελλάδος εις **τας εν τω εδάφει αυτής ευρισκομένας μουσουλμανικάς μειονότητας**». Ειδικότερα, και κυρίως, η Μουσουλμανική Μειονότητα της Θράκης, που

συνιστά πρότυπο ισοπολιτείας εντός της Ελλάδος και, ευρύτερα, εντός της Ευρωπαϊκής Ενώσεως.

2στ. Τι παρατηρούμε, εξ αντικειμένου, στην πράξη 100 (εκατό) χρόνια μετά; Σήμερα; Την αγωνιώδη της Τουρκίας προσπάθεια, ανεπιτυχώς, βέβαια, να μετατρέψει, ετσιθελικά, την Μουσουλμανική Μειονότητα της Θράκης εις «Τουρκική». Να αναμειγνύεται, δηλαδή, απρόβλεπτα κατά το Διεθνές Δίκαιο, σε άλλη εδαφική κρατική Επικράτεια. Πρόσφατο από παράδειγμα η ανάμιξη του Γενικού Προξενείου της Τουρκίας στην Κομοτηνή στις εθνικές εκλογές του Μαΐου και Ιουνίου 2023 στην Ελλάδα.

2ζ. Σκεφτείτε, π.χ., το Γενικό Προξενείο της Ελλάδος στην Κωνσταντινούπολη, στις πρόσφατες του Μαΐου 2023, εθνικές εκλογές να αναμειγνύετο στις εκλογές της Τουρκίας, πιέζοντας τους Ρωμιούς της Τουρκίας, έστω και ολίγους, να ψηφίσουν υπέρ του α' ή β' κόμματος και να το πληροφορούντο τα τουρκικά Μέσα επικοινωνίας! Η Μουσουλμανική Μειονότητα Ελλάδος εκπροσωπείται δια Βουλευτών στο Ελληνικό Κοινοβούλιο. Παλαιά, το ίδιο συνέβαινε με την παρουσία Ρωμιών Βουλευτών στην Εθνοσυνέλευση της Τουρκίας. Σήμερα, τί γίνεται και ποιός πταίει; Ασχετώς αριθμού, οι Μειονότητες της Τουρκίας, οι μη Μουσουλμανικές, δεν θα έπρεπε να έχουν Κοινοβουλευτική εκπροσώπηση; Αυτά να προσέξει η νέα, της Συνθήκης της Λωζάννης, Τουρκία. Που επιθυμεί και πάλι – και ορθώς – ευρωπαϊκή προοπτική. Στην Ευρωπαϊκή Ένωση η Συνθήκη της Λωζάννης είναι ένα ισχυρό νομικό προηγούμενο, πολύ περισσότερο και λόγω της Ελλάδος, ως Μέλους Αυτής.

2η. Με άλλα λόγια, «η Συνθήκη της Λωζάννης δημιούργησε στο πέρασμα του χρόνου μία σημαντική παρακαταθήκη... χάραξε σύνορα, εγκαθιδρύοντας αντικειμενικό καθεστώς υπό το διεθνές δίκαιο, μια *erga omnes* νομική πραγματικότητα εδαφικού καθεστώτος με αυτοτέλεια, δική του νομική ζωή, μονιμότητα και διάρκεια..., η οποία υπό το νέο <ευρωπαϊκό πρίσμα> θα μπορεί να αποτελέσει ακόμη και οδηγό επίλυσης διαφορών μεταξύ των ενδιαφερομένων και εμπλεκόμενων Κρατών» (βλ. Καθηγητού Παν. Τσάκωνα σχόλιο, υπό τον τίτλο: «Παρακαταθήκη η Συνθήκη της Λωζάννης», στην Εφημ. ΤΟ ΠΑΡΟΝ, 23 Ιουλίου 2023).

3. Τα 100 (εκατό) χρόνια της Συνθήκης της Λωζάννης και οι σημερινές, της τετραετίας (2020-2023), «προσβολές» και «βεβηλώσεις» στους «Ιερούς τόπους και στα Ιερά Βιβλία Λατρείας» εντός της Τουρκίας

3α. Τί διαγορεύουν τα σχετικά Άρθρα της Συνθήκης 37-44, με πολλή προσοχή, σχεδόν σχολαστικότητα, για τους Ιερούς Τόπους και Ιερά Βιβλία, συνεκδοχικά, υπό τον μηνυματικό τίτλο: «**Προστασία των Μειονοτήτων**», στο «Τμήμα Γ»; Εφιστούμε και παρακαλούμε την προσοχή των αρμοδίων Αρχών της Τουρκίας επ' αυτών των Άρθρων.

3β. Άρθρο 37. Επιλέξει: «Η Τουρκία αναλαμβάνει την **υποχρέωσιν**, όπως αι εν τοις Άρθροις 38-44 περιεχόμεναι διατάξεις αναγνωρισθώσιν ως **θεμελιώδεις νόμοι**, όπως **ουδείς νόμος ή κανονισμός ή επίσημός τις πράξις** διατελώσιν **εν αντιφάσει ή αντιθέσει** προς τας διατάξεις τούτας και όπως **ουδείς νόμος ή Κανονισμός ή επίσημός τις πράξις κατισχύσωσιν αυτών**». Άρα, τα, εις τα «Άρθρα 38-44», διαγορευόμενα και διατασσόμενα λειτουργούν, άνευ ετέρου, «ως **θεμελιώδεις νόμοι**». Πρό παντός, και σήμερα, στα 100 χρόνια της Συνθήκης, αφού ουδεμία επήλθε επ' αυτών, Διεθνούς Δικαίου, αλλαγή, στα 100 χρόνια της. Συγκεκριμένα, τώρα, ως προς τα θέματα του Ψηφίσματος.

3γ. Το «Άρθρον 42» προνοεί, επιλέξει: «**πάσαν προστασίαν εις τας εκκλησίας, συναγωγάς, νεκροταφεία...**» Δεν πέρασαν 30 περίπου χρόνια (1923-1955) για να συμβεί, τον Σεπτέμβριο του 1955, η πλήρης «ασέβεια» προς τους Ιερούς Τόπους και τα Ιερά Βιβλία και αντικείμενα σ' αυτούς των Ορθοδόξων Ρωμιών στην Κωνσταντινούπολη και εκτός αυτής, π.χ. στα Νησιά Ίμβρος και Τένεδος. Για να μη αναφερθούμε και στα ίδια στις Κοινότητες των Αρμενίων. Είναι τα λεγόμενα «Σεπτεμβριανά», με την υποκίνηση και συνδρομή του βαθέως Κράτους της Τουρκίας. Ορδές όχλου από τα βάθη της Ανατολής ελθούσες, κρατική μερίμνη, και από τα περίχωρα της Πόλης επέλασαν κατά της «**μη Μουσουλμανικής Μειονότητας**» των Ρωμιών. Ανείπωτη, απερίγραπτη καταστροφή και τραγωδία, πολύ γνωστή για να την ξαναπεριγράψουμε εδώ. Εκκλησίες και Προσκυνήματα, με τα Ιερά Βιβλία τους και τις εικόνες και τα ιερά σύμβολα του Σταυρού και άλλων αντικειμένων, 73 τον αριθμό, Νεκροταφεία, 8 τον αριθμό, Μοναστήρια αμέτρητα συλήθησαν βάρβαρα, λεηλατήθηκαν, βεβηλώθηκαν, κάποια πυρπολήθηκαν, τάφοι ανεώχθησαν, οστά κεκοιμημένων διασκορπίσθησαν κ.ο.κ. Τα ίδια, και χειρότερα, υπέστησαν τα ίδια τα Ιερά στις Κοινότητες των Ρωμιών στα Νησιά Ίμβρος και Τένεδος, κατά **σκόπιμη** παράβαση και βλασφημία του Άρθρου 14 της Συνθήκης, περί της «προστασίας», ειδικώς, των εδώ Ρωμιών, από αιώνων μονίμων κατοίκων σ' αυτά.

3δ. Εκατό χρόνια μετά, σήμερα, δηλαδή, (1923-2023), άλλου είδους σύγχρονες «προσβολές». Π.χ. αναφερόμαστε στις αμφισημίες και παραδοξότητες της τελευταίας 4ετίας (2020-2023), όπως τις μνημονεύουμε στις **εισαγωγικές κρίσεις-σκεψεις** του παρόντος Ψηφίσματος. Αφορούν 3 (τρεις) εντός της Τουρκίας (**Αγία Σοφία Κωνσταντινουπόλεως, Παναγία Σουμελά του Πόντου, Άγιος Βουκόλος Σμύρνης**). Και αφορούν, επίσης, άλλες δύο στην Ευρώπη, συγκεκριμένα στην Σουηδία και Δανία, με την «προσβολή» ή «βεβήλωση» του Ιερού Βιβλίου των Μοσουλμάνων, **του Κορανίου**, με την δημόσια, από φανατικούς πολίτες, τάχα Χριστιανούς, των χωρών αυτών, «**διαπόμπευση – καύση του**». Εξειδικεύουμε τις ανωτέρω περιπτώσεις, ως εξής, στην συνέχεια.

4. Αγία Σοφία Κωνσταντινουπόλεως (Ιουλίου 24, 2020)

4α. «Προσβολή» (πνευματικός τραυματισμός) των Χριστιανικών Αρχών, και δη των Ορθοδόξων, με την εκ νέου, στον 21^ο αιώνα, **μετατροπή της Αγίας Σοφίας**, από Μνημείου Οικουμενικής Πολιτιστικής Κληρονομιάς, υπό την προστασία της UNESCO, κατόπιν ορθής αποφάσεως του ιδρυτού της σημερινής Τουρκίας Κεμάλ Ατατούρκ, σε **οθωμανικό τέμενος**, στις 24 Ιουλίου 2020, με τον ανάλογο συμβολισμό. Ποιόν; Στις 24 Ιουλίου 1923 υπεγράφη η Συνθήκη της Λωζάννης. Δι' αυτής ιδρύεται η νέα, η σημερινή Τουρκία, και ταυτόχρονα διαλύεται η Οθωμανική Αυτοκρατορία του Μωάμεθ Β' Πορθητού της Κωνσταντινουπόλεως. Το γεγονός της 24 Ιουλίου 2020, με τις επίσημες προσευχές στην Αγία Σοφία, ως τζαμί και πάλι, αναπέμπει, συμβολικά, στο 1453, όταν ο Πορθητής εισέρχεται στην Αγία Σοφία, την μετατρέπει σε τζαμί και έτσι, μετά, προσεύχεται σ' αυτήν. Το γεγονός, άλλως πως, μεταφράζεται ως νεοοθωμανικός αναθεωρητισμός, βάλλων ευθέως κατά της νέας διεθνούς τάξεως πραγμάτων, με την Συνθήκη της Λωζάννης, της 24 Ιουλίου 1923. Άλλη εξήγηση δεν υπάρχει, λόγω της ημερομηνίας της 24 Ιουλίου 2023.

4β. Από το 2020 ως σήμερα, το 2023, εγράφησαν και ειπώθηκαν πάμπολλα επίσημα και επιστημονικά και δημοσιογραφικά για το γεγονός της 24 Ιουλίου 2020, διαμαρτυρίας και προβληματισμού κείμενα και σχόλια. Ένα σχόλιο διαμαρτυρίας του Ιουνίου 2023, επί της ουσίας του γεγονότος, είναι χαρακτηριστικό αντιδράσεως του Χριστιανικού Κόσμου και δη του Ελληνοορθόδοξου Κόσμου. Το παραθέτουμε, όπως το δημοσιεύει η Δημοσιογράφος Ελένη Παπαδοπούλου – Λαμπράκη, στην Εφημ. ΤΟ ΠΑΡΟΝ, της 11-6-2023, με τίτλο: «**Τώρα προσκυνάς στα <Αγία των Αγίων> τον δικό σου Θεό**». Ακολουθεί αυτούσιο το κείμενο.

4γ. Το κείμενο είναι λογίδριο, που εστάλη στην Δημοσιογράφο διακινητού τηλεφώνου. «Αυτή είναι η μοίρα σου, Ερντογάν και λαέ της Τουρκίας. Να προσκυνάτε μέσα στον μεγαλύτερο ναό της Ορθοδοξίας! Αυτή είναι η δύναμη του Χριστιανισμού, της Ορθοδοξίας, της Αγίας Σοφίας! Χαίρεστε, τί χαίρεστε! Προδότες του εαυτού σας είστε, της πατρίδας σας, της θρησκείας σας. Οι αγιογραφίες δεν σβήνουν, δεν αποκρύπτονται! Θα είναι πάντα εκεί να σας θυμίζουν πόσο αδύναμοι, πόσο άδριοι άνθρωποι είστε, χωρίς τα όπλα και το χρήμα σας! Έτσι, Τούρκε, προσκύνά μέσα στην Αγία Σοφία, στον Ναό της Ορθοδοξίας. Τόσο αμόρφωτος είσαι, που δεν σέβεσαι ούτε καν τον ίδιο σου τον Θεό... και αυτή είναι η διαφορά μας! Έλληνας σε τζαμί δεν θα προσκυνούσε ούτε με τη βία... θα έβρισκε τρόπο να αυτοκτονήσει... **Ευχαριστούμε, Ερντογάν, που έδειξες παγκοσμίως, ποιά είναι η δύναμη της Αγίας Σοφίας, της Ορθοδοξίας, του Χριστιανισμού.**»

4δ. Στο πανορθόδοξο και παγχριστιανικό αυτό δράμα ψυχής υπάρχει λύση ανοχής θρησκευτικής συννύαξης. Να επιτρέπεται – να δίδεται άδεια, όπως γίνεται με την Παναγία Σουμελά του Πόντου – στον Οικουμενικό Πατριάρχη των Ρωμιών στην Κωνσταντινούπολη (η έδρα του είναι μισό χιλιόμετρο από την Αγία Σοφία, στο Χαλίτς Φενέρ στον Κεράτριο Κόλπο), να τελεί, μια φορά το χρόνο, Θεία Λειτουργία στην Αγία Σοφία, που, από της ιδρύσεώς της μέχρι σήμερα, ιστορικά και συμβολικά, είναι το σπίτι του. Υπάρχει, λοιπόν, καλό προηγούμενο, η Παναγία Σουμελά του Πόντου. Παρ' όλο, που και στην περίπτωση αυτή, κάθε χρόνο – ιδίως εφέτος – δημιουργούνται προβλήματα ως προς την παροχή της αδείας αυτής, που ισχύει από το 2010 κ.ε., με αξιόπαινη πρωτοβουλία του Προέδρου της Τουρκίας T.R. Erdogan.

4ε. Πάντως, με την μετατροπή της Αγίας Σοφίας σε τζαμί, εκ νέου, και την συνακόλουθη καθημερινή επισκεψιμότητα, κατά συρροή, μουσουλμάνων πολιτών για προσευχή, μετατρέποντάς την σε παπουτσοθήκη και χώρο παντοειδούς ρυπάνσεως, το κτήριο-Μνημείο υφίσταται επικίνδυνη καταπόνηση, με αποτέλεσμα, απότερο χρονικά, την συνολική, του φέροντος οργανισμού, σταδιακή αλλοίωση καταστροφική, με ό,τι αυτό συνεπάγεται. Καθώς, ακόμη, και τούρκοι ειδικοί επιστήμονες κρούουν τον κώδωνα του κινδύνου προς τούτο. Η UNESCO επωμίζεται, με την συνεργασία των πολιτικών ηγεσιών Τουρκίας, Ελλάδος, Ευρωπαϊκής Ενώσεως και ευρύτερα της πολιτισμένης Κοινωνίας των Κρατών, μεγάλη ευθύνη ενώπιον της πολιτισμένης ανθρωπότητας.

5. Παναγία Σουμελά του Πόντου

5α. Διεθνής σάλος ξέσπασε, τον Φεβρουάιο 2022, όταν έλαβε χώρα στην Παναγία Σουμελά rave party, στους ρυθμούς της μουσικής του τούρκου DJ Αχμέτ Σετερτζί. Το Ι.Ε.Θ.Π. με Ψήφισμά του τότε κατεδίκασε, με επιχειρήματα αρχών, την ανευλαβή εκείνη πράξη-εκδήλωση. Υπενθυμίζουμε τις αντιδράσεις τότε, μεταξύ άλλων, του Ευρωκοινοβουλίου για την «προσβολή» αυτή, πέραν του ΥΠΕΞ και του Κοινοβουλίου της Ελλάδος. Και δη δια της Διακοινοβουλευτικής Συνελεύσεως Ορθοδοξίας (Δ.Σ.Ο.).

5β. Υπενθυμίζεται ότι η Παναγία Σουμελά του Πόντου έχει χαρακτηριστεί ως Μνημείο Παγκόσμιας Κληρονομιάς από την UNESCO. Κύρια, υπενθυμίζουμε, ότι, κάθε χρόνο, το 15 Αύγουστο, στον ίδιο χώρο, τελείται Πατριαρχική Θεία Λειτουργία, προεξάρχοντος του Οικουμενικού Πατριάρχου ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ Α', της Κωνσταντινουπόλεως. Χώρος, λοιπόν, ο ίδιος χώρος λατρείας του Θεού, από της ιδρύσεώς του, αλλά και χώρος λατρείας του Βάκχου, με προεξάρχοντα τον προαναφερόμενο DJ, το 2022. Να, λοιπόν, το προς αποφυγή παράδειγμα εκείνο επαναλαμβάνεται, ως πρότυπο, στην ιστορική Εκκλησία της Σμύρνης, του Αγίου Βουκόλου, σε άλλη βελτιωμένη έκδοση και έκφραση, φέτος, στις 7 Ιουλίου 2023.

6. Ο Άγιος Βουκόλος Σμύρνης

6α. Πρόκειται για τον ιστορικό Ιερό Ναό, εις τιμή και ιερά μνήμη του Αγίου Βουκόλου, του πρώτου επισκόπου Σμύρνης. Είναι χειροτονία εις επίσκοπον του Ευαγγελιστή Ιωάννη, συγγραφέως του κατά Ιωάννην Ευαγγελίου και της Αποκαλύψεως. Εορτάζεται ο Άγιος Βουκόλος, στις 6 Φεβρουαρίου κάθε εκκλησιαστικού έτους, από την Ορθόδοξη Εκκλησία.

6β. Ο προς τιμή Αγίου Βουκόλου Ιερός Ναός Σμύρνης οικοδομήθηκε το 1886 στον οικισμό, ονόματι Κονάκ της Σμύρνης. Επέζησε της πυρπολήσεως της Σμύρνης, του μοιραίου χρόνου 1922. Χρησιμοποιήθηκε αρχικά ως αποθήκη, μετά ως αίθουσα συναυλιών και αργότερα ως αρχαιολογικό μουσείο. Πριν 12 χρόνια ανακαινίσθηκε και αποκαλύφθηκαν εξαιρετικές, τέχνης και συμβολισμού, αγιογραφίες στο εσωτερικό του. Στις 17 Αυγούστου του 2014, τελέσθηκε, σε πανηγυρικό κλίμα, η πρώτη Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό, προεξάρχοντος του Οικουμενικού Πατριάρχου ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ Α', μετά την Μικρασιατική Περιπάτεια. Σήμερα, χρησιμοποιείται ως πολυχώρος πολιτισμού και, περιστασιακά, τιμάται ως Ιερός Ναός με Θείες Λειτουργίες και Ψαλμωδίες, που είναι η κύρια αποστολή του από της ιδρύσεώς του.

6γ. Στις 7 Ιουλίου 2023, με άδεια του Δημάρχου Σμύρνης, μετατράπηκε σε «ντίσκο», κατά το κακό προηγούμενο της Παναγίας Σουμελά του Πόντου, του Φεβρουαρίου 2022. Διοργανώθηκε πάρτυ ηλεκτρονικής μουσικής. Νεολαία τίμησε μεγαλοπρεπώς την εκδήλωση με ξέφρενους χορούς και ποτά.

6δ. Προκλήθηκαν εύλογες αντιδράσεις εντός και εκτός Τουρκίας. Εντός Τουρκίας μερίδα του τουρκικού Τύπου, με πρώτη την Εφημ. Sabah, αποδοκίμασε το γεγονός για λόγους θρησκευτικής ευαισθησίας αλλά και πολιτικής σκοπιμότητας. Ο Μητροπολιτικός Δήμος Σμύρνης ελέγχεται από το Κόμμα της αξιωματικής αντιπολίτευσεως, ενώ η Sabah είναι φιλοκυβερνητική Εφημερίδα. Η ίδια δημοσιοποιεί την γραπτή αντίδραση του Προέδρου της Ελληνορθόδοξης Κοινότητας Σμύρνης Γεωργίου Θεοδωρίδη.

6ε. Να υπενθυμίσουμε, συναφώς, ότι το 2017 επετράπη από την Κυβέρνηση η επαναλειτουργία της ιστορικής Ιεράς Μητροπόλεως Σμύρνης. Το Πατριαρχείο Κωνσταντινουπόλεως εξέλεξε Μητροπολίτη Σμύρνης τον μέχρι τότε Αρχιεραρχία της Αγίας και Ιεράς Συνόδου Βαρθολομαίο Σαμαρά. Το Ι.Ε.Θ.Π., με την ευχάριστη αυτή ευκαιρία, διοργάνωσε πολυμελή αποστολή στην Σμύρνη. Έκαμε ειδικό προσκύνημα στον Ιερό Ναό Αγίου Βουκόλου Σμύρνης, όπου η χορωδία της Αποστολής έψαλε εντός του Ιερού Ναού εκκλησιαστικούς ύμνους, με άδεια, επιτόπου, των υπευθύνων ξεναγών του Ιερού Ναού. Επικεφαλής της Χορωδίας ήταν ο Σέρβος Ιερέας Ειρηναίος Στογιάννοβιτς, Μέλος του Ι.Ε.Θ.Π.

6στ. Ειδικότερα, Ο Γεώργιος Θεοδωρίδης γράφει στην Ανακοίνωσή του, που δημοσιοποίησε η Εφημ. Sabah, μεταξύ άλλων: «Φίλοι, αδελφοί και αδελφές, σε ένα πάρτυ, που διοργάνωσε μια παρέα στην Εκκλησία του Αγίου Βουκόλου, έναν από τους ι. ναούς της πίστεώς μας, ήπιαν αλκοόλ, χόρευαν και **η μορφή του Ιησού Χριστού έγινε ορεκτικό** του πάρτυ στον ναό μας... πιστεύουμε ότι θα μας καταλάβετε. Διότι αυτό που βιώνουμε σήμερα, **σε τίποτε δεν διαφέρει από τις διάφορες παρενοχλήσεις, που υπέστησαν τα μέλη διαφόρων θρησκειών στην διάρκεια της ιστορίας**».

6ζ. Το ΥΠΕΞ της Ελλάδος αντέδρασε, ευλόγως, άμεσα. Σε ανακοίνωσή του, την επομένη της «προσβολής» και «βεβηλώσεως», δηλαδή το Σάββατο, 8 Ιουλίου 2023 (το πάρτυ έλαβε χώρα την Παρασκευή βράδυ, ιερή μέρα για τους Μουσουλμάνους, όπως η Κυριακή για τους Χριστιανούς και το Σάββατο για τους Εβραίους) δηλώνει, μεταξύ άλλων, τα εξής: «Καταδικάζουμε απερίφραστα τη διοργάνωση πάρτυ με ηλεκτρονική

μουσική εντός του ιστορικού ελληνοθωόξου Ιερού Ναού του Αγίου Βουκόλου στην Σμύρνη... η διοργάνωση πάρτυ **συνιστά προσβολή και βεβήλωση ενός ιστορικού μνημείου, που στο παρελθόν υπήρξε χώρος θρησκευτικής λατρείας. Καλούμε την Τουρκική Κυβέρνηση να πράξει τα δέοντα, ώστε να αποδίδεται ο απαιτούμενος σεβασμός στην πολιτιστική ιστορική και θρησκευτική κληρονομιά όλων των θρησκειών στην επικράτειά της. Ν.Στ.».**

6η. Πληροφορούμαστε, ότι ο Δήμαρχος Σμύρνης ζήτησε δημόσια συγγνώμη, για το γεγονός. Εάν είναι έτσι, πάλι καλά. Τον συγχαίρουμε. Διότι, στην περίπτωση της Παναγίας Σουμελά στον Πόντο, το αρμόδιο Υπουργείο προσποιήθηκε άγνοια για εκείνο το γεγονός, του Φεβρουαρίου 2022.

7. Ευχάριστη έκπληξη, ταυτόχρονη με την «βεβήλωση» του Αγίου Βουκόλου, του Ιουλίου 2023

7α. Κυκλοφόρησε, τον Ιούλιο ε.ε., στην Αθήνα, ωραίο Λεύκωμα, έκδοση του «Μελάθρου Οικουμενικού Ελληνισμού» Αθηνών (Πρόεδρος του ο Επιχειρηματίας Σταύρος Πανουσόπουλος) και την Επιστημονική Εποπτεία Ι.Ε.Θ.Π., με τίτλο: **«Σμύρνη. Ούτε είδες, ούτε θα ματαδείς ένα τέτοιο θάμα».**

7β. Στις σελ. 153-156 δημοσιοποιείται Ποίημα Νίνας Αλέξη, με θέμα: **«Σμύρνη».** Ειδικότερα, στην σελ. 155, η ποιητική στροφή, σχετική με την θρησκευτική ιστορία και λαϊκή μαρτυρία και συνείδηση για τον Άγιο Βουκόλο Σμύρνης. Η ποιητική στροφή έχει ως εξής: «Στο μέτρημα του χρόνου / οι κάμποι βράχνιασαν απ' τις πληγές / της ιστορίας / και οι ήρωες ακοίμητοι ακόμη / τα βράδυα ακούς τις προσευχές τους/ στην Αγία Αικατερίνη ή Άγιο Βουκόλο/».

8. Το κάψιμο, του Κορανίου στην Δανία και Σουηδία

8α. Το γεγονός, πολύ συχνό τα δύο τελευταία χρόνια (2022-2023), είναι απαράδεκτο, ως κατ' εξοχήν «βέβηλο». Η «ελευθερία του λόγου», που διατείνονται κάποιοι Ευρωπαίοι, και δη στις προαναφερθείσες Χώρες, ότι είναι κατοχυρωμένη από τον 18^ο αιώνα, πόρρω απέχει από την «ελευθερία του παραλόγου», με τις μεσαιωνικές ιεροεξεταστικές πρακτικές δημοσίας προσβολής των θρησκευτικών ελευθεριών των άλλων!

8β. Η «καύση του Κορανίου», Ιερού Βιβλίου της μουσουλμανικής Θρησκείας, δημόσια, τελετουργικώ τω τρόπω, είναι πράξη απανθρωπιάς και μισανθρωπιάς διαβολικής έναντι των πολιτών, που θρησκεύουν ως

μουσουλμάνοι. Το γεγονός καταδικάζεται, ιδιαίτερα, στην Ευρώπη, και, ιδιαίτερα, στην πολιτισμένη Ευρωπαϊκή Ένωση και στις Η.Π.Α. και αλλού.

8γ. Τα όσα δυσάρεστα και καταδικαστέα συμβαίνουν εντός Τουρκίας, από καιρού εις καιρό από ακραίους, στο πρόσωπο των Ιερών Βιβλίων και Εικόνων και Συμβόλων και ιερών αντικειμένων των Χριστιανών, και δη Ορθοδόξων Χριστιανών πολιτών, νομιμοφρόνων, μάλιστα, υπηκόων της Χώρας αυτής, δεν συνιστούν προηγούμενο για παρόμοιες πράξεις εκτός Τουρκίας και δη εντός της «πολιτισμένης» Ευρώπης. Και όμως επισημαίνεται και μια εξαίρεση, μοναδική των ημερών μας εντός Τουρκίας, που επιθυμείται να γίνει κανόνας Αρχών σεβασμού των Ιερών Τόπων Λατρείας εντός Τουρκίας, αλλά και στα Κατεχόμενα της Κύπρου. Ο Πρόεδρος της Τουρκίας T.R. Ερντογάν παρέστη και εγκαινίασε, στις 10 Οκτωβρίου ε.ε., τον νεοανεγειρόμενο Ιερό Ναό Οσίου Εφραίμ του Σύρου, της Συροϊακωβιτικής Κοινότητας Τουρκίας στον Άγιο Στέφανο, Προάστειο της Κωνσταντινουπόλεως. Ο Ναός αποτελεί τον πρωτοχριστιανικό Ναό στην Τουρκία της Συνθήκης της Λωζάννης, μετά το 1923. Παρέστη ο Οικουμενικός Πατριάρχης ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ ο Α', κατόπιν προσκλήσεως του Μητροπολίτου των Συροϊακωβιτών Κωνσταντινουπόλεως Γιουσούφ Τσετίν, ιστάμενος αμέσως δεξιά του Προέδρου Ερντογάν.

8δ. Το Ι.Ε.Θ.Π. καταδικάζει, ομωφώνως, τις «βέβηλες» και «προσβλητικές» αυτές δημόσιες τελετουργικές εκδηλώσεις, εκ νέου. Διότι, σε προηγούμενο Ψήφισμα (βλ. Ηλεκτρ. Εφημ. Orthodox Times, 11-2-2023, με θέμα: **«Βίβλος και Κοράνι είναι Ιερά Βιβλία. Βλάσφημη η προσβολή τους»**) χαρακτηριζόταν το γεγονός «αρρωστημένη κατάσταση μεταξύ συνανθρώπων, που ανατρέχει στο λατινικό ρητό «Homo Homini Lupus»...». Οι συμπεριφορές αυτές είναι γεννήματα όχι «ελευθερίας του λόγου», αλλά «ελευθερίας του παραλόγου», δηλαδή «της δουλείας του μίσους της μισανθρωπίας-απανθρωπίας».

9. Καταλυτικές προεκτάσεις παγκοσμίως, με αφορμή τις «βεβηλώσεις διά πυρός του Κορανίου» στην Ευρώπη. Η δραματική – απερίγραπτη βία θρησκείας και πίστεως στο Ανατολικό Πακιστάν, στις 16 Αυγούστου ε.ε.

9α. Αφορμή η κατηγορία σε βάρος δύο χριστιανών Πακιστανών, κατά την Αστυνομία, ότι πέταξαν στους δρόμους της πόλεως Τσαρανγουάλα στο Ανατολικό Πακιστάν σελίδες-φύλλα του Κορανίου με υβριστικά σ' αυτές σχόλια, με κόκκινη μελάνι. Βέβαια, δεν δημοσιοποιήθηκαν

φωτογραφίες, αποδεικτικές του κατηγορητηρίου. Περίπου 1, 5 εκατ. Πακιστανοί είναι Χριστιανοί (Ρωμαιοκαθολικοί-Προτεστάντες).

9β. Το «**αναπόδεικτο**» στην κοινή γνώμη γεγονός, **και μόνο**, προκάλεσε την οργή μουσουλμανικού όχλου, κατευθυνόμενου από θρησκευτικούς ηγέτες, τους μουλάδες και άλλους, εναντίον της χριστιανικής μειονότητας στην πόλη. Αποτέλεσμα: πυρπολήσεις 5 εκκλησιών (βλ. Φωτογραφίες στο Παράρτημα Φωτογραφιών), ενός νεκροταφείου και δεκάδων σπιτιών, σε σχέση με τις εκκλησίες. Η περίπτωση μας θυμίζει, εν σμικρογραφία, τα γεγονότα των Σεπτεμβριανών του 1955 στην Κωνσταντινούπολη και στα προάστεια της και στα νησιά Ίμβρος και Τένεδος εναντίον της Μειονότητας των Ρωμιών από τους νεότουρκους της Συνθήκης της Λωζάννης. Και στα Κατεχόμενα της Κύπρου.

9γ. Επισημαίνεται ο σχολιασμός της ηλεκτρονικής Εφημ. dimokratia (βλ. www.dimokratia.gr στις 17-8-2023). Επιλέξει: «Την ώρα που **στην Δανία και Σουηδία** η Κυβέρνηση προσπαθεί να κατευνάσει τα πνεύματα, λέγοντας πως λαμβάνει πολύ σοβαρά τις απειλές της Αλ Κάιντα για τα περιστατικά με βεβηλώσεις του Κορανίου, στο Ανατολικό Πακιστάν πλήθος έξαλλων μουσουλμάνων επιτίθετο σε χριστιανική κοινότητα, προκαλώντας ζημιές σε αρκετές εκκλησίες και βάζοντας φωτιές».

9δ. Εύλογες οι αντιδράσεις του επισήμου Κράτους του Πακιστάν αμφισήμως, της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, που έχει διαπιστευμένο πρεσβευτή της στο Πακιστάν, και, κυρίως, του Ο.Η.Ε., με ειδικό Μήνυμα του Γ. Γραμματέως Αντόνιο Γκουντιέρες. Να υπενθυμίσουμε, το πολύ λίγο γνώστο στην ευρεία κοινή γνώμη, ότι, επιλέξει, «**η 22^α Αυγούστου έχει θεσπιστεί από το 2019 με Ψήφισμα της Γ. Συνελεύσεως του Ο.Η.Ε. ως <Διεθνής Ημέρα Μνήμης των θυμάτων των Πράξεων βίας, που βασίζονται στην Θρησκεία ή την Πίστη>...**».

9ε. Επισημαίνεται, ιδιαίτερα, το Μήνυμα του Γ. Γραμματέως του Ο.Η.Ε. για το Ζήτημα, με αφορμή την 22 Αυγούστου, την Ημέρα Μνήμης των θυμάτων πράξεων βίας, που βασίζονται στην Θρησκεία ή στην Πίστη». Λέγει ο Γ. Γραμματέας ότι «**η θρησκευτική ελευθερία και η πίστη είναι αναφαίρετο δικαίωμα ανθρώπινο**». Παράλληλα, προτρέπει «**όλες τις Κυβερνήσεις να αποτρέπουν και να αντιμετωπίζουν ενέργειες βίας, που βασίζονται στην Θρησκεία και στην Πίστη**» και απευθύνει κάλεσμα στους «**πολιτικούς, κοινοτικούς και**

θηρσκευτικούς ηγέτες, να εκφραστούν ανοιχτά ενάντια στο μίσος και την υποκίνηση βίας.

10. Το Ι.Ε.Θ.Π. **10α.** ενώνει την φωνή του με εκείνες στην Ευρωπαϊκή Ένωση και δη στις δύο Χώρες, που προβληματίζονται προς τη σωστή κατεύθυνση, για τη λήψη νομοθετικών μέτρων ποινικοποίησης της πυρπολήσεως Ιερών Βιβλίων. Αυτά να εγγυώνται το γεγονός ότι η «ελευθερία του λόγου» ενός πολίτη να εξικνείται ως εκεί, με ευθύνη, που αρχίζει, η «ελευθερία του λόγου» του άλλου συμπολίτη μας. Αυτό - είναι δέον να είναι – **ο ευρωπαϊκός θεναθρώπινος πολιτισμός και σεβασμός.** Αυτό είναι το τελικό ζητούμενο.

10β. Αλλιώς, το Πακιστάν ενώπιόν μας. Και εκ νέου, με την δια βομβών ανατίναξη τζαμιού σε πόλη του Πακιστάν, κατά την ώρα της προσευχής της Παρασκευής, στις 29 Σεπτεμβρίου ε.ε., με δεκάδες νεκρούς και τραυματίες προσευχόμενους. Όπως ενώπιόν μας και μια λυπηρή εξαίρεση στην Θράκη, στην Ροδόπη, λόγω των πυρκαγιών στα τέλη Αυγούστου, στις 19 Αυγούστου κ.ε. **Αναφερόμαστε «στον βανδαλισμό σε μουσουλμανικό νεκροταφείο στην Ροδόπη, στον Πολύανθο».** Το χωριό «δέχθηκε την πύρινη καταστροφή και εκκενώθηκε, αλλά, όταν επέστρεψε ο κόσμος, τίποτε δεν ήταν πια το ίδιο, σε πολλά επίπεδα». Ακόμη και σε μια παράξενη λεκτική ατμόσφαιρα, με συχνή την χρήση της λέξεως «**ισλαμοφοβία**» (βλ. Άρθρο της Δημοσιογράφου Έλλης Μητακίδου «**Είτε θα καείς είτε θα πνιγείς είτε...**», στην Εφημ. ΤΟ ΠΑΡΟΝ, 10 Σεπτ. 2023, σελ. 6). Τελικά, «αποδείχθηκε ότι ένας μουσουλμάνος του χωριού βανδάλισε το νεκροταφείο, επειδή, όπως ο ίδιος ομολόγησε, είχε προσωπικές διαφορές με κατοίκους του χωριού...». Και η σπερμολογία, ότι «υπάρχει ισλαμοφοβία, προέρχεται από τους «ταγούς» αμφιβόλων μουσουλμανικών κύκλων. Η Μουφτεία δήλωσε ότι «**μουσουλμάνοι και χριστιανοί σεβόμαστε ο ένας τον άλλον**». Οι Ιεροί Τόποι Λατρείας, στο πρόσωπο του συγκεκριμένου νεκροταφείου στο Πολύανθο, χρησιμοποιούνται και για «**προβοκάτσια**» (Βλ. ό.π., Εφημ. ΤΟ ΠΑΡΟΝ, 24 Σεπτ. 2023, σελ. 6).

Εκ του Εκτάκτου Διοικ. Συμβουλίου, υπ' αριθμ. 167/24-7-2023, και του Τακτικού Διοικ. Συμβουλίου, υπ' αριθμ. 168/21-10-2023, του Ι.Ε.Θ.Π.

Θεσσαλονίκη, 24 Ιουλίου 2023
Λητή Λαγκαδά, 21 Οκτωβρίου 2023